

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. Горна О., 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емануел В. Вардаров

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разглежда докладваното от Емануел В. Вардаров Гражданско дело № 20204120101951 по описа за 2020 година

Делба във фазата по допускането.

Съделителката П. Н. Д.(чрез адв.Л.И. от ВТАК и адв.Р.И. от ВТАК) твърди в исковата молба, че с М. Д. Д. са бивши съпрузи, като сключеният между тях на 06.06.1987г. в гр.В.Търново, граждански брак, бил прекратен чрез развод с Решение№589/17.12.2019г.(влязло в законна сила на 17.12.2019г.) по гр.дело№1738/2019г. на ГОРС. Със същото решение съдът одобрил постигнато от страните споразумение по чл.51 от СК, с което имуществените отношения били уредени в следния смисъл: семейното жилище, находящо се в гр.Г.О. ул**** се предоставило за ползване на М. Д. Д., а придобитите по време на брака недвижими имоти и движими вещи оставали в режим на обикновена съсобственост. С влизането в сила на бракоразводното решение, режимът на съсобственост върху тези движими и недвижими вещи, които са придобити по възмезден начин и в резултат на съвместен принос от двамата съпрузи в режим на съпружеска имуществена общност, се трансформирал от бездяловата съсобственост, на дялова такава при равни права. Твърди се, че през време на брака М. Д. Д. придобил от родителите си Г.М. Д. и Д.Х. Д. собствеността върху недвижим имот: дворно място с площ от 488.00кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда със застроена площ от 105.00кв.м., пристройка от 15.00кв.м., избено-складово помещение под сградата с полезна площ от 11.00кв.м., масивен гараж със застроена площ от 26.00кв.м., както и всички подобрения и насаждения в мястото(към момента на придобиването – 1997г. - УПИ XI-674 в квартал 25), съгласно нотариален акт№37 за покупко-продажба на недвижим имот томV нот.дело№2487/1997г. на нотариус Кр.Б. с район на действие ГОРС. Имотът бил придобит срещу задължението на М. Д. Д. да издържа и гледа продавачите-прехвърлители, докато са живи, като им осигури един спокоен и нормален живот, да им доставя храна, облекло, отопление и грижа при болест и немощ, а след смъртта им да ги погребее според обичая. Това представлявало алеаторен възмезден договор, в който се съдържа неопределеност на имуществената престация - задължението за издръжка и гледане е за едно бъдеще време, защото

не се знае колко време ще живеят прехвърлителите на имота и, респ. обем и продължителност на дължимата престация, изразяваща се в издръжка и грижи(гледане), дължими от приобретателя на имота. Придобиването на този имот(по възмезден начин) станало по време на сключения между страните граждански брак то съгласно СК имотът е общ на съпрузите. След влизане в сила на бракоразводното решение, режимът на съсобственост върху този недвижим имот, се трансформира от бездяловата съсобственост на дялова такава при равни права. С приемането на КККР на Общ.Г.О., одобрени със Заповед №РД-18-863/08.12.2017г. на Изп.директор на АГКК, имотът като урегулиран поземлен имот придобил идентификатор, но вече като поземлен имот с идентификатор №16.359.515.5600(едноетажна сграда с идентификатор №16.359.515.5600.1, а гаражът е с идентификатор №16.359.515.5600.2). Твърди се, че понастоящем в имота не живеел никой. По време на брака си страните правили множество подобрения в имота. Предявен е иск за делба по чл.341 и сл. от ГПК на недвижим имот с идентификатор №16.359.515.5600, находящ се в гр.Г.О. ул****, представляващ дворно място с площ от 488.00кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда с идентификатор №16.359.515.5600.1, със застроена площ от 105.00кв.м., пристройка от 15.00кв.м., избено-складово помещение под сградата с полезна площ от 11.00кв.м., масивен гараж с идентификатор №16.359.515.5600.2, със застроена площ от 26.00кв.м., както и всички подобрения и насаждения в мястото(към момента на придобиването – 1997г. - УПИ XI-674 в квартал 25) при квоти за всеки от съделителите: за П. Н. Д. – 1/2ид.част; за М. Д. Д. – 1/2ид.част.

Съделителят М. Д. Д.(чрез адв.Н.К. от ВТАК) оспорва претенцията за делба на недв.имот. Счита, че правото на собственост върху имота не е придобито в резултат на съвместен принос на двамата бивши съпрузи, а само благодарение и вследствие действията на М. Д. Д.. Придобит при тези условия, имотът е станал изключителна собственост на М. Д. Д., а не притежание на двамата съпрузи в режим на СИО. На основание чл.21 ал. 4 от СК, прави възражение за липса на съвместен принос за придобиването на процесния имот като твърди, че същият е придобит изцяло благодарение и със средствата и усилията на М.Д.. Процесният недвижим имот бил придобит от М.Д. по силата на договор за прехвърляне на имот срещу задължение за издръжка и гледане, сключен с неговите родители - Г. Д. и Д. Д.. Като насрещна престация за придобитото право на собственост, приобретателят се е задължил да се грижи и да издържа родителите си. Очевидно е, че договорът е сключен с оглед личността(intuito personae) на М.Д., който сам поел едно неделимо задължение, каквото е това за гледане и издръжка. В случая, имотът бил придобит на изключително лично основание. В случая се дължала грижа(когато тя е нужна) или осигуряване на средства за издръжка на продавачите и именно престирането на тези блага обуславя приноса за придобиване на имота. Твърди се, че ежесечно Д. е помагал финансово, като е ангажирал и хора, които при необходимост са помагали на родителите му, когато той е бил в чужбина(чрез осигуряване на дърва за огрев в зимните месеци, закупуване на различни стоки, лекарства и пр.). П. Н. Д. по никакъв начин не била допринесла за придобиването на имота. Липсвали дори твърдения в исковата молба, още по-малко пък са ангажирани доказателства. П. Н. Д. нямала пряко материално съдействие за придобиване на процесния имот, тъй като същият е бил собственост на родителите на Д., прехвърлен е лично на последния чрез алеаторна сделка, в основата на която централно място заемат именно неговата личност и близките му отношения с неговите родители. П. Н. Д. нямала дори косвено съдействие за придобиване на процесния имот, доколкото липсва какъвто и да е (дори минимален) принос в гледането и издръжката на двамата родители на М.Д.. П. Н. Д. не била предоставяла парични средства на продавачите по договора, нито е била съпричастна към отглеждането им и към задоволяване на текущите им битови нужди -

нито лично, нито чрез трето лице. Счита, че е опровергана(оборена) презумпцията за съвместен принос, предвидена в чл.21 ал.3 от СК, поради което недвижимият имот станал изключителна собственост на М.Д.. Така, искането за неговата съдебна делба следва да бъде оставено без уважение. Дори чисто хипотетично да се приемело, че П.Д. също има частичен принос за придобиването на процесния недвижим имот(на която теза категорично се противопоставям по горните съображения), то този принос е незначителен. В условията на евентуалност, дори хипотетично да се приемело, че е налице съвместен принос за придобиване на имота, от което е възникнала съсобственост, то е налице частична трансформация на лично имущество, която следва да бъде съобразна при определяне на дяловете на съделителите. Дори чисто хипотетично да се приемело, че П.Д. също имала частичен принос за придобиването на процесния недвижим имот. В резултат на посочената трансформация на ответника М.Д. следвало да бъде определен дял от 99/100ид.части от правото на собственост върху процесния недвижим имот, предвид незначителния принос на П.Д. - ако изобщо се установяло, че такъв съществува. Претендира направените по делото разноски.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно е установено, че П. Н. Д. и М. Д. Д. са бивши съпрузи, които са сключили граждански брак на 06.06.1987г. в гр.В.Търново. С Решение№589/17.12.2019г.(влязло в законна сила на 17.12.2019г.) по гр.дело№1738/2019г. на ГОРС е бил прекратен брака между П. Н. Д. и М. Д. Д.. Със същото решение съдът одобрил постигнато от страните споразумение по чл.51 от СК, с което имуществените отношения били уредени в следния смисъл: семейното жилище, находящо се в гр.Г.О. ул.**** се предоставило за ползване на М. Д. Д., а придобитите по време на брака недвижими имоти и движими вещи оставали в режим на обикновена съсобственост.

По време на брака М. Д. Д. придобил от родителите си Г.М. Д. и Д.Х. Д. собствеността върху недвижим имот с адрес: гр.Г.О. ул.****, представляващ дворно място с площ от 488.00кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда със застроена площ от 105.00кв.м., пристройка от 15.00кв.м., избено-складово помещение под сградата с полезна площ от 11.00кв.м., масивен гараж със застроена площ от 26.00кв.м., както и всички подобрения и насаждения в мястото(към момента на придобиването – 1997г. - УПИ XI-674 в квартал 25), съгласно договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт№37 за покупко-продажба на недвижим имот томV нот.дело№2487/1997г. на нотариус Кр.Б. с район на действие ГОРС. Имотът бил придобит срещу задължението на М. Д. Д. да издържа и гледа продавачите-прехвърлители, докато са живи, като им осигури един спокоен и нормален живот, да им доставя храна, облекло, отопление и грижа при болест и немощ, а след смъртта им да ги погребее според обичая. Процесният имот е закупен от Г.М. Д. и Д.Х. Д. с договор за покупко-продажба на недв.имот, обективиран в нот.акт№34 том VI нот.дело№1679/1994г. на нотариус Кр.Б. с район на действие ГОРС.

С Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 24.11.1993г. М. Д. Д.(по време на брака си с П. Н. Д.) е закупил недв.имот, в гр.Г.О. ул.****, представляващ апартамент със застроена площ 69.16кв.м, ведно с избено помещение и съответните ид.части за сумата 49830.00лв.

С договор за покупко-продажба, обективиран в нот.акт№213 том II, рег.№2314, нот.дело№170/2002г. на нотариус А.М. с район на действие ГОРС, М.Д. и П.Д. продават своя недв.имот, в гр.Г.О. ул.****, представляващ апартамент със застроена площ 69.19кв.м, ведно с

избено помещение и съответните ид. части за сумата 4737.10лв., която сума продавачите получили изцяло от купувача.

Според удостоверение от 07.08.2015г., издадено от Дирекция „Държавен военноисторически архив“ г.В.Търново, М. Д. Д. е служил в транспортни войски като военнослужещ през периода: 01.01.1990г.-30.09.1999г.

По делото и от двете страни са ангажирани свидетелски показания. Св.Н. П.Н.(баща на съделителката П.Д.) твърди, че родителите на съделителя М.Д. не са живели заедно с младите в гр.Г.О.. След като починал бащата на М.Д., синът довел майка си в Г.О., за да не е сама. Свидетелят заявява, че поддържал имота в гр.Г.О. на ул.**** и повече години. М.Д. закупил процесния имот, след като продал панелен апартамент в гр.Г.О. на ул.****, който му бил предоставен от поделението(по думите на Д. панелният апартамент бил продаден за 9000.00лв.). М.Д. питал св.Н. дали може да му помогне с някакви средства. Това станало преди повече от 25 години. Св.Н. П.Н. казал, че повече от 4000.00лв. не можел да му даде и му дал тези пари. Счита, че тези пари Д. ги „понадил“, защото купил къщата на ул.***** за 15000.00лв. Когато давал парите свидетелят смятал, че ги дава на дъщеря си(не давал парите на заем, за да му ги връща). Съделителката П.Д. работела в детска градина като медицинска сестра. Съделителят М.Д. напусна армията по собствено желание. Впоследствие работел в едно заведение до „Детския кът“ в гр.Г.О., като охранител в хлебозавода, а впоследствие замина за Р.Гърция. Св.М.П.А.(майка на съделителката П.Д.)потвърждава факта, че родителите на М.Д. са притежавали апартамент в гр.Т., както и жилище(къща) в гр.Д., което продали. Според свидетелката средствата за имота на ул.**** в гр.Г.О. били след продажба на имота в гр.Т., друга част дал М.Д. след продажбата на ведомствения апартамент, а Н. Н.(баща на П.Д.) дал 4000.00лв. Свидетелката твърди, че П.Д. след като се устроила в гр.Атина Р.Гърция прасчала пари до М.Д.(седмично, месечно) за издръжката на М.Д., дъщеря им и майката на М.Д.. Твърди, че между 2002г.-2004г. М.Д. работел сезонно в заведение „Л.“ и временно в хлебозавода. След 2004г. М.Д. също дошъл в Р.Гърция и работел на различни места. През това време Г. Д.(майка на М.Д.) живеела в имота ул.**** в гр.Г.О., заедно с внучката Галия. Свидетелката отрича М.Д. да се е грижил за майка си, като заявява, че погребението на Г. Д. било заплатено от дъщеря и П.Д.. Св.Г.М.Х.(дъщеря на страните) заявява, че не и било известно дядо и Н. Н. да е давал сумата 4000.00лв. на баща и М.Д., в т.ч. и не била чувала да се коментира от родителите и. Родителите на баща и(баба и Г. и дядо и Д.) имали имот в гр.Д., който те продали и с тези пари закупили други три жилища - за баща и М.Д., за леля и Ж. Д. и за тях. Не и било известно някой друг да е давал пари за закупуването на имота на ул.****. Твърди, че когато родителите и били извън България, за нея се грижила баба и Г.. През 2006г. здравето на баба Г. се влошило и грижи за нея поела дъщеря и Ж. Д., като свидетелката и тя помагала. Баба Г. починала в гр.Т., като организацията за погребението била от страна дъщеря и Ж. Д.. Известно и било, че баща и изпратил пари на леля и за погребението. М.Д. и П.Д. не присъствали на погребението. Твърди, че родителите и не били обсъждали семейния бюджет пред нея. М.Д. работел в Р.Гърция в различни сфери - в търговията, в обслужването и т.н., като в един период време е бил регистриран като безработен. Родителите и прасчали пари за издръжката(за дрехи, учебници, битови нужди и т.н.). Не и било известно родителите и да са прасчали пари на баба Г. и дядо Д..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Според чл.19 ал.1, ал.3 от СК(отм.), респ. чл.21 ал.1, ал.3 от СК вещите и правата върху вещи, придобити от съпрузите през време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат

общо на двамата съпрузи независимо от това, на чие име са придобити, като съвместният принос се предполага до доказване на противното.

Установи се, че процесният недвижим имот с идентификатор №16.359.515.5600, находящ се в гр.Г.О. ул****, представляващ дворно място с площ от 488.00кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда с идентификатор №16.359.515.5600.1, със застроена площ от 105.00кв.м., пристройка от 15.00кв.м., избено-складово помещение под сградата с полезна площ от 11.00кв.м., масивен гараж с идентификатор №16.359.515.5600.2, със застроена площ от 26.00кв.м., както и всички подобрения и насаждения в мястото (към момента на придобиването – 1997г. - УПИ XI-674 в квартал 25) е придобит през време на съществуващия брак между М. Д. Д. и П. Н. Д.. Имотът е придобит на договорно основание – договор за покупко-продажба на недв.имот срещу задължение за гледане и издръжка с продавачи-прехвърлители Г.М. Д. и Д.Х. Д. и купувач-преобретател М. Д. Д. срещу задължението на М. Д. Д. да издържа и гледа продавачите-прехвърлители, докато са живи, като им осигури един спокоен и нормален живот, да им доставя храна, облекло, отопление и грижа при болест и немощ, а след смъртта им да ги погребее според обичая, като този имот, се явява СИО между съпрузите по смисъла на чл.19 ал.1 от СК(отм.).

С прекратяването на гражданския брак се прекратява и възникналата между двамата съпружеска имуществена общност и от неделима и бездялова се превръща в обикновена дялова съсобственост. Като такава, тя подлежи на делба и се подчинява на общите принципи на делбеното производство. Обстоятелството, че по СК от 1985г. и сега действащия СК от 01.10.2009г., има внесени съществени изменения в правното регулиране на имуществените отношения между съпрузите, в конкретния случай не се отразява изследвания по делото спорен въпрос. Разпоредбата на чл.19 ал.1 от СК(отм.) и респ. чл.21 от СК презюмира съвместния принос на съпрузите по време на брака в придобиването на вещи или права върху вещи, поради което и създава съпружеската имуществена общност по отношение на тях, независимо на чие име е станало придобиването.

Претенциите на бившите съпрузи за трансформация на лични средства и имущество - чл.21 ал.1, ал.2 от СК(отм.) респ. чл.23 ал.1, ал.2 от СК и могат да се предявяват в делбеното производство, както с установителен иск по чл.21 ал.2 от СК, предявен по реда на чл.212 от ГПК, така и чрез възражение. В конкретния случай, съдът е сезиран с претенция за личен принос по пътя на възражението.

Предявеният иск за делба служебно обвързва съдът да се произнесе относно правата на страните - чл.342 от ГПК, независимо от техните твърдения, искания и възражения. Съдът е задължен да установи в делбеното производство действителните права на страните върху делбения имот, независимо от исканията, възраженията и становищата им. Достатъчно е съдът да е сезиран за неравенство на дяловете, за да е задължен, с оглед събраните доказателства по делото, да се произнесе в мотивите си - доказана ли е претенцията за трансформация на средства и в какъв размер и ако я приеме за доказана, да определи правата на бившите съпрузи, съобразно с нея.

Приносът се предполага, съгласно установената презумпция на чл.19 ал.3 от СК(отм.) но тя е оборима. Той може да се изразява в труд, в работа в домакинството и т.н. Доколкото престацията на едната страна е еднократна - прехвърляне на недвижим имот, то тази на другата страна е за постоянно изпълнение и е неделима - прехвърлителите трябва да бъдат и гледани и издържани. Законът чрез чл.79 ал.1 от ЗЗД, изисква точното изпълнение на договора, предполагащо изпълнение на дължимата престация по вид, обем и качество, която да се тълкува според волята на

страните съобразно чл.20 от ЗЗД. Задължението за издръжка и гледане трябва да се извършва цялостно. Всеки един от приобретателите по силата на чл.129 ал.2 от ЗЗД ввр. чл.122 ал.1 от ЗЗД, дължи на прехвърлителите пълния обем на неделимото задължение. Следователно по възражение на единия преобретател съпруг може да се установява липса на принос за другия, който не е титуляр по сделката, поради това, че не е полагал грижи и издръжка. Вярно е, че чл.20 от СК(отм.) не разглежда тази хипотеза на лично имущество, но тя следва от това, че липсва принос, който е предпоставка за възникване на съпружеската общност. Този извод се налага и след приемане на Тълкувателно решение от 15.05.2012г. по тълк.дело№6/2011г. – ОСГК ВКС, според което ако недвижимият имот е прехвърлен на две, или повече лица срещу задължение за издръжка и гледане, което се изпълнява само от единия длъжник, като на кредитора се предоставя дължимата престация в пълен обем само от единия длъжник, неизпълнението от другия не води до разваляне на договора. Според мотивите на това тълкувателно решение, отношенията между изпълнилия длъжник и тези, които не са изпълнявали задължението по алеаторния договор следва да се уредят по правилата на чл.127 от ЗЗД. Нормите на СК и конкретно тази за възможността да се установява трансформация изключват директното приложение на чл.127 от ЗЗД. При изпълнение на задължението за издръжка и гледане двамата съпрузи са солидарни длъжници, съгласно чл.25 от СК(отм.), респ. чл.32 ал.2 от СК, но неизпълнението на договора от един от тях е основание да се претендира трансформация поради липса на принос, съгласно чл.21 от СК(отм.), респ.чл.23 от СК, а не за облигационни претенции за стойността на дължимата престация от неизпълнилия длъжник. Следователно при направено възражение от единия от приобретателите-съпрузи за липса на принос на другия при изпълнение на престацията по договор за издръжка и гледане, съдът следва да изследва това обстоятелство, защото законът допуска оборване на установената презумпция за наличието му и разглежда като форми на такъв и действия, които едновременно съставляват изпълнение на договора и осигуряват на нужди на семейството. Условие, за да се признае т.н. „пълна или частична трансформация на лични средства“, е конкретното влагане на лични, извънсемейни средства в придобиването на вещта по време на брака. Следва да се докаже, както извънбрачния характер на придобитото имущество, респ. сумата, така и влагането и в придобиването на вещта или правоизключващи факти относно презюмираният принос на другия съпруг. Доказателствената тежест съгласно чл.154 от ГПК се възлага за страната, която твърди, че се е осъществила този факт/факти/, като доказването е допустимо с всички доказателствени средства.

Изводът дали презумпцията за съвместен принос е оборена или не, следва да се прави винаги с оглед характерните особености на съответния придобивен способ и на тази основа преценката за наличие на трансформация чрез влагане на лични средства от един от съпрузите да се извършва съобразно онзи съществен елемент от фактическия състав на придобивния способ, който с оглед спецификата на способа го отличава от останалите придобивни способности и в най-голяма степен го характеризира. За установяване на произхода на средствата за закупуване на имотите и движимите вещи са представени писмени доказателства и са разпитани свидетели.

Фактът, че свидетелите са в роднински връзки със страна по делото не означава, че същите са заинтересовани от изхода му, както и не дава основание тези свидетелски показания да не се кредитират с доверие от съда, при липса на други, които да ги опровергават. Конкретните св.показания се явяват отражение на възприятията на съответния съделител и са инициирани от заетата от него позиция по делото, но въпреки известната тенденциозност у тях, съдът констатира относимост на същите към предмета на делото. Поначално няма пречка подлежащите на доказване в

процеса главни факти да се установят и с косвени доказателства, но последните следва да са такива, че да не оставят никакво съмнение за друг извод. Св.Н. П.Н.(бащата на съделителката П.Д.) твърди, че е дарил на М.Д. сумата 4000.00лв. Свидетелят също така заявява, че М.Д. закупил процесния имот, след като продал панелен ведомствен апартамент в гр.Г.О. на ул.****(по думите на Д. панелният апартамент бил продаден за 9000.00лв.). Така с двете суми и след като „понадил“ Д. купил къщата на ул.***** за 15000.00лв. Според св.М.П.А.(майка на съделителката П.Д.) родителите на М.Д. са притежавали апартамент в гр.Т., както и жилище(къща) в гр.Д., което продали. Също, според свидетелката средствата за имота на ул.**** в гр.Г.О. били след продажба на имота в гр.Т., друга част дал М.Д. след продажбата на ведомствения апартамент, а Н. Н.(баща на П.Д.) дал 4000.00лв. В случая свидетелите волно или неволно изразяват неточна хронология на фактите. Процесният имот е придобит през 1997г. - договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт№37 за покупко-продажба на недвижим имот томV нот.дело№2487/1997г. на нотариус Кр.Б. с район на действие ГОРС. Както се посочи, М.Д.(по време на брака си с П.Д.) е закупил недв.имот, в гр.Г.О. ул.****, с Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 24.11.1993г. Същият имот е продаден с договор за покупко-продажба, обективиран в нот.акт№213 том II, рег.№2314, нот.дело№170/2002г. на нотариус А.М. с район на действие ГОРС. Така, невъзможно е получените парични средства от продажбата на ведомственото жилище-апартамент(през 2002г.) да са послужили за покупката на процесния имот от страна на родителите на М.Д.(през 1994г.). Св.Н. П.Н. не посочва кога е извършил дарението от 4000.00лв. на М.Д., в т.ч. и не твърди, че е давал парични средства на Г. Д. и Д. Д. за закупуването на недвижимия имот. При тези показания и тяхното съпоставяне с официалните свидетелстващи документи(нот.актове), би могло да се направи логичния извод, че извършеното дарение на св.Н. няма отношение към извършеното закупуване на имота в гр.Г.О. ул****, в т.ч. и не обосновава принос на П.Д. в закупуването. От показанията на св.Г.М.Х.(дъщеря на страните) следва да се приеме безспорно, че през време на престоя си в Р.Гърция родителите и(П.Д. и М.Д.) и пращали пари за издръжката(за дрехи, учебници, битови нужди и т.н.). През 2006г. здравето на баба Г. се влошило и грижи за нея поела дъщеря и Ж. Д., като свидетелката помагала. Баба Г. починала в гр.Т., като организацията за погребението била от страна дъщеря и Ж. Д., като баща и М.Д. изпратил пари за погребението. По отношение на първоначалното закупуване на имота, св.Г.М.Х. посочва волята на родителите на баща и(баба и Г. и дядо и Д.) да осигурят децата си М.Д. и сестра му Ж. Д., продавайки своя имот в гр.Д. и с получените парични средства да закупят три други имота(един за тях и по един за всяко от децата си). Показанията на св.Д.-Хадзидуру следва да бъдат кредитирани, доколкото същата не е предубедена(тя е дъщеря на страните по делото), като показанията и представляват свидетелство за пряко възприети факти, а не нейна субективна оценка.

Съдът следва да приеме, че П.Д. и М.Д. с общи усилия и съобразно своите възможности са осигурявали благополучието на семейството и са се грижили за отглеждането, възпитанието и образованието на детето, родено през време на брака им. Грижата за семейството е общо задължение на съпрузите, съобразно техните възможности – чл.17 от СК. От друга страна, понеже съвместното задължение по договора за прехвърляне на имот срещу задължение за издръжка и гледане е следвало да бъде изпълнявано чрез полагане на личен труд, влагане на средства, грижи по отношение на прехвърлителите, каквито съделителката П.Д. определено не е престирала, съдът заключава, че тя няма принос при придобиването на описания по договора недвижим имот и е оборена законовата презумпция на чл.19 ал.1 от СК(отм.). Ето защо, следва да се счита, че

придобитият недвижим имот с идентификатор №16.359.515.5600, находящ се в гр.Г.О. ул****, представляващ дворно място с площ от 488.00кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда с идентификатор №16.359.515.5600.1, със застроена площ от 105.00кв.м., пристройка от 15.00кв.м., избено-складово помещение под сградата с полезна площ от 11.00кв.м., масивен гараж с идентификатор №16.359.515.5600.2, със застроена площ от 26.00кв.м., както и всички подобрения и насаждения в мястото(към момента на придобиването – 1997г. - УПИ XI-674 в квартал 25) е лична собственост на М. Д. Д..

При този изход на делото и на основание чл.78 ал.3 от ГПК в полза на М. Д. Д. следва да бъдат присъдени направените разноси в размер на 1400.00лв., които да му бъдат заплатени от П. Н. Д.

Според чл.9 от Тарифа за ДТССГПК при хипотеза на отхвърляне на молбата за делба, не по съдебна спогодба се събира такса до 100.00лв., но не по-малко от 25.00лв. В този смисъл съдът счита, че следва да присъди държавна такса в размер на 30.00лв. в полза на ГОРС, която следва да се заплати от П. Н. Д..

Водим от изложените съображения и на основание чл.258 и сл. от ГПК и чл.7 ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от страна на П. Н. Д. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Г.О. ул****, против М. Д. Д. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Г.О. ул****, за делба по чл.341 и сл. от ГПК на недвижим имот с идентификатор №16.359.515.5600, находящ се в гр.Г.О. ул****, представляващ дворно място с площ от 488.00кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда с идентификатор №16.359.515.5600.1, със застроена площ от 105.00кв.м., пристройка от 15.00кв.м., избено-складово помещение под сградата с полезна площ от 11.00кв.м., масивен гараж с идентификатор №16.359.515.5600.2, със застроена площ от 26.00кв.м., както и всички подобрения и насаждения в мястото(към момента на придобиването – 1997г. - УПИ XI-674 в квартал 25) при квоти за всеки от съделителите: за П. Н. Д. – 1/2ид.част; за М. Д. Д. – 1/2ид.част

ОСЪЖДА П. Н. Д. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Г.О. ул****, ДА ЗАПЛАТИ на М. Д. Д. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Г.О. ул****, сумата 1400.00лв./хиляда и четиристотин лева/, представляваща направените по делото разноси.

ОСЪЖДА П. Н. Д. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Г.О. ул****, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ГОРНООРЯХОВСКИЯ РАЙОНЕН СЪД сумата 30.00лв./тридесет лева/, съставляваща ДТ по чл.9 от Тарифа за ДТССГПК, както и 5.00лв./пет лева/ за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Районен съд – Горна О.: _____